

HANS BOERSMA: ÎNSEMNĂTATEA UNEI SĂRUTĂRI

Autor: Iulia Nedelcu | 24 aprilie 2022

Un articol de Hans Boersma pentru First Things

Articol original: The Meaning of a Kiss

„Iar Iisus i-a zis: Iuda, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?” (Luca 22:48). Cu toții știm durerea care se ascunde în spatele întrebării lui Iisus. Primul motiv este următorul: sărutul este de obicei un semn de împăcare și bună înțelegere, pe când sărutarea lui Iuda simbolizează trădare și dușmănie. Când folosim greșit semnificația unui sărut, trădăm însăși ideea de pace. E limpede pentru toată lumea că sărutul nu este doar un simbol, nu este doar un mod de a spune „te iubesc”, ci un gest prin care oferim direct iubire și împăcare. De asta nimeni nu ar trebui să îndrăznească să folosească sărutarea în mod perfid.

Al doilea motiv este faptul că Iisus și Iuda erau prieteni. Una e ca un dușman să trădeze simbolul unui sărut și cu totul altceva atunci când o face un prieten. Cel mai adesea, dușmanii ne atacă cu arme, nu vin înspre noi cu sărutări: „Și către arhierii, către căpeteniile templului și către bătrânii care veniseră asupra Lui, Iisus a zis: «Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu toiege.»” (Luca 22:52). Cel puțin ei se comportă așa cum ne-am așteptat din partea lor. Nu dușmanii se joacă cu realitatea, ci Iuda. Pentru că el este prietenul lui Iisus, gestul său zdruncină toată siguranța și echilibrul din univers. Sărutarea unui prieten distruge pacea.

Durerea din strigătul lui Iisus este la fel ca cea pe care o plânge David în Psalmul 55: „Nu un vrăjmaș mă batjocorește, căci aș suferi; nu potrivnicul meu se ridică împotriva

mea, căci m-aș ascunde dinaintea lui. / Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce și prieten cu mine! / Noi, care trăiam împreună într-o plăcută prietenie și ne duceam împreună cu mulțimea în Casa lui Dumnezeu!” (Psalmi 55:12-14).

Ce diferență enormă e între sărutarea lui Iuda și cea a femeii păcătoase care a intrat în casa lui Simon: „Și iată era în cetate o femeie păcătoasă și, aflând că șade la masă, în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir. / Și, stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând, a început să ude cu lacrimi picioarele Lui, și cu părul capului ei le ștergea. Și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir.” (Luca 7:37-38). Femeia nu a spus „Te iubesc”, însă gesturile ei erau cel mai puternic simbol al iubirii sale.

Iisus a știut că ea Îl iubește fără să fie nevoie ca femeia să spună ceva, fiindcă tot ce a făcut îi demonstra iubirea: „De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește.” (Luca 7:47).

Călugărul englez de secol 12 Aelred of Rievaulx a reflectat mult asupra sărutării femeii păcătoase:

„Sărută, sărută, sărută, binecuvântată păcătoasă, sărută cele mai dragi și frumoase picioare, care au zdrobit capul șarpelui, din fața cărora dușmanul e alungat, prin care viciul este spulberat, înainte cărora întreaga glorie a lumii se închină; picioarele care calcă cu putere gâtul celor mândri și distinși. Sărută, îți spun, aceste picioare, pentru ca niciun alt păcătos să nu se mai teamă de ele, iar nimeni, orice păcat a comis, să nu mai fugă de ele, sărută-le pentru ca nimeni să nu mai fie doborât de conștiința nimicniciei sale.”

Dacă sărutarea lui Iuda este semnul trădării, cea a femeii păcătoase aduce pace și iertare. Ce durere trebuie să fi resimțit Iisus! O femeie păcătoasă știa însemnătatea unui sărut, pe când prietenul său a dezmințit-o!

Sărutul nu e doar simbolul păcii, el e și aducătorul acesteia. Din acest motiv, el are un loc chiar și în Liturghie, atunci când preotul spune „Pace tuturor”, iar strana răspunde „Și cu Duhul tău”. În momentul în care credincioșii își încredințează unii altora pacea, nu se sărută cu adevărat, însă acest simbol este reluat printr-o strângere de mână sau o îmbrățișare. Sfântul Pavel ne spune în repetate rânduri: „Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă!” (Romani 16:16). Acesta este sărutul de pace, prin care, secole de-a rândul, creștinii s-au împăcat unul cu celălalt. Sărutarea lui Iuda nu a fost doar o trădare a prietenului său și a păcii, ci chiar un păcat împotriva Sărutului, adică Hristos.

În *Cântarea Cântărilor*, mireasa tânjește după un sărut, ea caută pacea, alinarea, îl caută pe Hristos. Iisus este pacea, El ne unește, iar prin asta El este însăși Sărutarea. Din acest motiv, gestul lui Iuda este cu atât mai grav. Hristos este Sărutul prin care ne

împăcăm cu Dumnezeu și unul cu celălalt. În această săptămână, în care Iisus aduce pacea cu trupul Său răstignit pe cruce, să ne rugăm ca El să ne reînnoiască cu sărutarea Sa.

Imagine: Giotto - „Sărutul lui Iuda” (1304-1306); Sursă: Wikimedia Commons